



«Si tens un missatge, envia un telegrama»

Elena Ortega

La *Script Writers Guild* (SWG), constituïda el 1920, va ser la primera associació que es va crear per defensar els guionistes i procurar-los unes millors condicions de feina; tot i que a la pràctica fessin les funcions de club social. No va ser fins als primers anys trenta, quan aquesta organització es va consolidar i va reivindicar una sèrie de drets pels guionistes. Si volia fer-se sentir i ser efectiva, era imprescindible que comptés amb el suport de les associacions d'escriptors de la Costa Est; ja que, arribat el moment podrien pressionar les productores bloquejant la compra de novel·les i obres dramàtiques.



EL DELATOR, DE JOHN FORD, AMB GUIÓ DE DUDLEY NICHOLS, SOBRE LA NOVEL·LA DE LIAM O'FLAHERTY

El repartiment honest dels "crèdits", advertir els guionistes amb anticipació del cessament del treball, notificar els canvis en el guió, i el pagament de dietes, varen ser algunes de les demandes que va exigir la SWG. A finals de 1932 ja comptava amb 500 afiliats; mentrestant anava creixent la indignació entre els productors: "després de tot el que he fet per tu" —li retreia un productor a un guionista—, "tu em donaves històries i jo les vaig transformar en pel·lícules". El pànic es va escampant el 1935, quan la SWG, amb el suport incondicional de la Lliga d'Autors d'Amèrica i de la Lliga d'Autors Dramàtics, va imposar un embargament total a les productores de cine en la venda de material escrit.

Però en el fons, el que els productors odiaven era ser controlats o haver de donar explicacions a un grup de guionistes. Entre

els que major menyspreu sentien per la SWG es trobava Irving Thalberg, el qual comptava amb un grup de joves al seu servei, que, fent-se passar per membres de la SWG, es dedicaven a conspirar en contra. També els guionistes de la vella guàrdia veien amb desagrut aquesta organització, que es botava les jerarquies establertes i pretenia intervenir en els tractes que, des de sempre, havien arreglat personalment amb els productors. Per contra, hi va haver qualche gest honorable, com el rebut de Dudley Nichols a l'oscar, pel guió de *The Informer* per no traïr els seus col·legues del sindicat.

L'oposició a la SWG i les batalles que va haver de tenir, varen propiciar l'existència d'un grup esquerrà molt polititzat que tendria una gran influència a Hollywood i a la resta del país durant els anys següents. La guerra civil espanyola i la causa republicana varen constituir un focus d'unió pels diversos grups progressistes; molts varen ingressar aleshores al Partit Comunista, del qual es deia que tenia la vida social més animada i les dones més guapes. Les reunions nocturnes, redacció de pamflets, manifestacions contra Franco, etc. varen donar un nou impuls a la SWG; tot i que només un guionista, Alvah Bessie, va venir a lluitar a Espanya.

El 1936 Dorothy Parker, fundadora del grup Algonquin i poetessa d'èxit, anava escrivint guions per Hollywood. Al costat d'altres companys va fundar la lliga anti-nazi de Hollywood, i va col·laborar activament amb la causa republicana, per la qual varen obtenir fons que varen voltar el milió de dòlars. Durant aquells anys, era normal a qualsevol reunió de Hollywood escoltar discussions controvertides sobre algun d'aquests temes: llibertat, supressió, tirania, guerra, economia mundial, teoria política.

És cert que aquests escriptors, que passaven les nits ocupats amb pamflets, peticions, etc. a penes podien, en el seu ofici diari de guionistes, transmetre alguna de les seves idees a les pel·lícules en què feien feina. "Si tens un missatge, envia un telegrama", deia una popular i irònica consigna de l'època. ¿Com es podia col·laborar amb la causa proletària treballant en un gran estudi?, li varen demanar en certa ocasió a la guionista Mary McCall "certament molt poc" —va respondre ella— "amb sort podria inserir-se qualche escena revolucionària, algunes línies potser". En aquells moments, Mc Call estava contractada per escriure un guió, vehicle de llument de l'estrella Marion Davies. "Per ma vida que no vaig trobar un maleït lloc pels treballadors", va dir a propòsit d'aquesta pel·lícula.